

Džim Dejvis

GARFIELD **I** **DRUŠTVANCE**

**KOD ĆURKE JE SVE
DOBRO ZA JELO**

Naslov originala
« THE GARFIELD SHOW Series » © 2011 –Dargaud-Media
© PAWS Inc - "Garfield" & Garfield characters" are trademarks of PAWS.
ALL RIGHTS RESERVED

The Garfield Show
D'après la série télévisée Garfield & Cie, développée par Philippe Vidal, Robert Réa et
Stève Balissat, adaptée de la bande dessinée de Jim Davis publiée en France par
Dargaud. Une coproduction Dargaud-Media et France 3, avec le soutien de la région
Ile-de-France. Histoire originale de Laurence Bounoire et Jean-Noël Gabilan.
www.garfield-et-cie.com

© Hachette Livre, 2010. Tous droits réservés.
Published in cooperation with P. & R. Permissions & Rights Ltd., Limassol, Cyprus
Prava za srpsko izdanje © 2011 Mono i Manjana

Izdavači
Mono i Manjana
Gospodara Vučića 245, 11000 Beograd

Suizdavači
Ružno pače
Bulevar oslobođenja 26, Novi Sad
Narodna knjiga, Podgorica
Sladaboni, d.o.o., Banjaluka

Prevela
Aleksandra Bošković

Uredništvo
Nenad Atanasković i Nebojša Burzan

Kompjuterska priprema
Goran Skakić

Lektura i korektura
Ana Randelović i Jasna Dimitrijević

Za izdavača
Miroslav Josipović i Nenad Atanasković

Štampa
Grafostil, Kragujevac

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
821.133.1-93-31
DEJVIS, Džim

Garfield i društvanje. Kod čurke je sve za jelo / Džim Dejvis ; [prevod Aleksandra
Bošković]. - Beograd : Mono i Manjana, 2011 (Kragujevac : Grafostil). - 85 str. : ilustr. ;
17 cm. - (Humor-prijateljstvo : 8-10 godina). - Prevod dela: Garfield et Cie / Jim Davis.

ISBN 978-86-7804-520-2
COBISS.SR-ID 186323724

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštamovati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Džim Dejvis

GARFIELD

I
DRUŠTVANCE

KOD ČURKE JE SVE
DOBRO ZA JELO

GLAVA I

POGODI KO DOLAZI NA VEČERU!

Džon telefona razgovara s Lizom. Poziva je na večeru. U principu, ja mislim da je super što se stvari među njima dobro odvijaju. Ređe je kod kuće, što mi ostavlja više vremena da usavršim svoju omiljenu igračku, svog dobrog Odija, a da mi Džon ne stoji iza leđa i drži pridike. Samo što, kada zove Lizu na večeru,

treba da delimo hranu. A to mi se baš i ne dopada.

S telefonom uglavljenim između uha i ramena, Džon vadi iz frižidera šargarepe, paradajz, repu i jednu veliku artičoku. Tu mi ništa ne deluje jestivo. Osim možda paradajza. Ali jedno u sosu za moje lazanje!

– Tako mi je drago što ćeš večeras doći na večeru, Liza – kaže

Džon nekim sladunjavim glasom. – Da ne zaboravim, vrlo je važno da dođeš tačno na vreme! Jer ako zakasniš, možda više ništa neće ostati za jelo...

– Čak i da stigne na vreme – šapućem Džonu na uho – ne mogu ništa da obećam.

Džon neometano nastavlja svoj razgovor. Izgleda vrlo samouvereno.

– Odmah ću početi da kuvam – kaže on. – Večeras jedemo pečenu ćurku. Osvojio sam je na tomboli i svakog trena bi trebalo da mi je isporuče.

Pečenu ćurku?!? Njam! Konačno promena! Već jednom da

pojedom predjelo koje nije la-
zanja. I dezert. U svakom sluča-
ju, trebalo bi obavestiti Džona o
tome.

– Ja ću uzeti krilca! I batake!
Uostalom, i sve ostalo...

Džon se mršti. Uopšte se ne
plaši! Ni za sebe ni za Lizu. Što se
Odiya tiče, on uvek može da glo-

đe kosti. A i Liza takođe! Ma-
da... Izgleda da je opasno za pse
da jedu živinske kosti. Pa dobro,
Liza će glodati kosti, a Odi će na
dijetu.

– Liza se nada da ćeš joj osta-
viti vrat – kaže mi Džon.

Vrat? Ne dolazi u obzir!

Iako je kod ćurke sve dobro za jelo, vrat je najukusnije parče. Svakako to neću ostaviti svojoj veterinarki! Osim ako mi ne da neku vakcinu koja ubija apetit!

Ding-dong!

– Ah, mislim da je moja ćurka stigla – viče Džon i počinje da pleše.

Mislim da vam to nisam ranije rekao – kad je srećan, Džon pleše! Uostalom, kad malo bolje razmislim, dok to radi, liči malo na ćurku.

– Moram da idem, Liza – zaključuje on. – Vidimo se večeras!

Zapravo, baš se pitam kako to ona zvoni na vrata. Ćurka, mislim. Dobro, hajdemo onda da pozdravimo našu večeru!

Kad bih bio pravi zloća, rekao bih da ova ćurka ima super brkove. Ali nije ćurka ta koja je zvonila! Nego jedan skoro potpuno ćelav gospodin. S brkovima. I s crveno-belom kariranom keceljom.

U rukama drži jednu veliku i visoku kartonsku kutiju. Nešto mi govori da ću pojesti ono što se u njoj nalazi. Odi ipak neće morati da preskače večeru – ostaviću mu karton. Kad vidi da je na njemu nacrtana ćurka, možda neće ni primetiti razliku!

Ipak, ima nešto čudno u vezi s tom kutijom – probušena je na

nekoliko mesta. Kao da je njenom sadržaju potreban vazduh. Da li je moguće? Neeeeeee...

GLAVA II

MRZIM KAD JE DŽON U PRAVU!

– Džon Arbakl? – pita brka. –
Kuća Lionel Ilibatak, uzgajivači ži-
vine, otac i sin. Imam ćurku za
Vas.

I pruža kartonsku kutiju Džo-
nu, koji zamalo da padne od teži-
ne tereta. Kakav mlakonja! Od-
jednom se čuje neka buka. Kuti-
ja počinje da pućpuriče! Zapravo,
ono što se u njoj nalazi...